

Sygn. akt VIII U 172/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2019 r. w Gliwicach

sprawy H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania H. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 1 grudnia 2017 r. **nr** (...) -2005

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do ustalenia wartości kapitału początkowego z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru za lata 1980- 1989 wynoszącym 110,41% i ustala ubezpieczonemu wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 128 988,53 (sto dwadzieścia osiem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych 53/100).

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 172/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 grudnia 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonego H. P. na dzień 1 stycznia 1999r., gdyż przedłożone dowody nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się rozpoznania swojej sprawy przed Sądem podnosząc, że dla przeliczenia kapitału początkowego przedłożył do organu rentowego legitymację ubezpieczeniową, gdzie były udokumentowane zarobki z dwóch lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Organ rentowy dodał, że na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej organ rentowy uwzględnił wynagrodzenie w wysokości 100 178 zł za 1978r., co jednak nie daje podstaw do ponownego ustalenia kapitału początkowego. W dalszym

ciągu bowiem najkorzystniejszy jest wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1 stycznia 1981r. do 31 grudnia 1990r. wynoszący 99,36%. Organ rentowy wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił dochodów w kwocie 76 520 zł za okres zatrudnienia ubezpieczonego od 16 października 1979r. do 31 października 1981r. oraz dochodów w kwocie 385 317 zł z uwagi na brak wpisu, którego konkretnie roku kwoty te dotyczą.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. P. w dniu 28 września 2017r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

W związku z tym wnioskiem organ rentowy decyzją z 16 października 2017r. znak (...) – 2005 ponownie ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999r. w wysokości 120 649,43 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1 stycznia 1981r. do 31 grudnia 1990r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 99,36%.

Decyzją z 17 października 2017r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, od 1 października 2017r.

W dniu 8 listopada 2017r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ponowne obliczenie emerytury przedkładając legitymację ubezpieczeniową.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję skarżoną i następnie decyzję z 1 grudnia 2017r. o odmowie przeliczenia emerytury.

Ubezpieczony w okresie od 16 października 1979r. do 31 października 1981r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G.

na stanowiskach:

- od 16 października 1979r. do 31 maja 1980r. – monter a c.o.,
- od 1 czerwca 1980r. do 3 listopada 1980r. - ślusarza spawacza,
- od 4 listopada 1980r. do 31 października 1981r. – konserwatora urządzeń kotłowych.

W toku postępowania, w dniu 28 grudnia 2018r. Przedsiębiorstwo (...) sporządziło dla ubezpieczonego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z wykazanymi zarobkami z lat 1979 – 1981.

W piśmie procesowym z 29 stycznia 2019r. organ rentowy wskazał, że po przeliczeniu kapitału początkowego z uwzględnieniem zarobków wykazanych w ww. zaświadczeniu najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych wyniósł 110,41% i został wyliczony z lat 1980 – 1989. Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r. wyniosła 128 988,53 zł.

Na rozprawie 29 marca 2019r. ubezpieczony wskazał, że nie kwestionuje wyliczeń organu rentowego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, legitymacji ubezpieczeniowej, akt osobowych jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i niekwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego H. P. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 174 ust.1 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2018r., poz.1270) kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z art. 15 ust 1 ustawy, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl ust. 6 na wniosek ubezpieczonego, podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Z kolei zgodnie z ust. 2a jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Szczegółowe zasady postępowania w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe, co ma zastosowanie przy obliczaniu kapitału początkowego określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412). Rozporządzenie to w § 21 pkt 1 przewiduje, iż środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

W toku niniejszego postępowania pracodawca ubezpieczonego Przedsiębiorstwo (...) w dniu 28 grudnia 2018r. sporządziło dla ubezpieczonego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z wykazanymi zarobkami z lat 1979 – 1981. Zaświadczenie to stało się dla organu rentowego podstawą do ponownego obliczenia wskaźnika wysokości kapitału początkowego i jego wartości na dzień 1 stycznia 1999r.

Z wyliczeń organu rentowego zaprezentowanych w piśmie procesowym organu rentowego 29 stycznia 2019r. wynika, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 110,41% i został wyliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1980 – 1989. Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r. wyniosła 128 988,53 zł. Z tak wyliczonym kapitałem początkowym zgodził się ubezpieczony.

W tej sytuacji Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

(-) SSO Grażyna Łazowska